

Pesten vasárnap october 9^{kén} 1836.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. boritéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

Mehadiai vagy is Herkulesi fürdők.

(Mehadia rajzával együtt.)

Eredetöket vették azon időkbén, midőn Daciát a' Romaiak hatmók alá hódították, 's már Traján császár idejében, valamint az ásvány-írásokból láthatni, készültek ott több rendbeli fürdő épületek. — De későbbén Dacia és a' mostani Banát 274-dik esztendőől fogva, másfél ezer esztendőnél tovább, Gothok, Gepidák, Vandalok, és más vad nemzetek birtokába jutván, és ott a' Romaiak által alapított szép-művészet 's tudományok, ugy ezen fürdőhelyek is, megsemmisítettén, épületjeik az idő viszontagságai által összeomolván, ezen gyönyörű vidék, csak a' rablóknak lakhelyéül szolgált, 's mély feledékenységben vala, mig 1737-dik esztendőben a' határszélek parancsnoka Hamilton gróf a' fürdő-forrást kikutatván, 's ott felsőbb engedelem mellett Ferencz, Lajos, és Herkulesi fürdőházakat, ugy 3 kaszárnját, lakó épületeket, egy vendéglőt, és egy kis kápolnát építtetvén, ezeknek alapjok ásásakor több rendbeli romai régiségekre is akadott, u. m. romai felirásokra, szobrok, sarcophagokra, és romai pénzekre; — ezek közül nevezetesebbek Traján, Hadrian, Antonin, M. A. Philippus, Herrenius, Hetruscus, és Mösius Decius pénzeik. Ugyan 1737-ben ásatott-ki Herkulesnek hét szobra, melyek közül 3 Bécsbe a' régiségek kabinetjába vitetett; — innét több egyéb illyes nevezetes ásványt felirásokkal együtt láthatni a' bécsi udvari könyvtár folyosójának falaiba bevakolva. — 1755-ben egy szép sarcophag ásatott-ki ismeretlen asszonyi mumiával. Ezt midőn a' bécsi régiségek kabinetjába a' Dunán fel akarták volna vinni, a' hajó elsüllyedvén, ezen nevezetes régiség a' víz gyomrába jutott. — Hogy valaha sok épület volt a' mostani fürdő helyeken, tapasztalni lehetett az újabb épületeknek alap-gödreik ásatásakor, midőn t. i. nagy kiterjedésű földalatti régi falakra akadtak, melyeket egymástól nagy nehezen lehetett törő 's feszítő vasakkal elválasztani.

Mehádia az oláh-illyri határ-őr sereg tulajdona. Az őrség kormánya Karansebesen van, 's onnét nemcsak katonai, hanem politikai, gazdasági, és világi törvénykezését gyakorolja 860 □ mértföldnyi téren lakozó 1.100.000 lakosain. — Békesség idején 45—50 ezer, háború idején pedig 100 ezer rendes 's legjobb katonát állit-ki fegyverben. — A'Törökök és ezeknek vazallusai kicsapongásai végett minden 100 lépésnyire örök állanak a' határ-széleken, kik mind ezt, mind pedig a' netalán általszökő 's könnyen pestis-nyavallat magukkal hozó szomszédokat nagy ügyességgel 's felvigyázással lesik, és az őrvonal 's vesztéglőhely hathatós és jeles intézeteinél őrök állanak. 1792-dik esztendőtol ezen Herkulesi fürdők minden nemű kényelemre nézve olly állapotba tétettek, hogy bár melly külföldi fürdő intézetekkel vetekedhetnek. 1826-ban készült a' fürdő hely piaczn a' gyönyörű nagy szökő kút, mellyből a' közönség főző- és friss ivóvizét hordatja. — Mehádiára jutás vagy Dunán a' gőz-hajóval Ó-Orsovaig, honnét csak 2 $\frac{1}{2}$ mértföldnyire vannak a' fürdő helyek, vagy Aradon, Temesvár, Lugoson és Karansebesen keresztül történik legalkalmasabban vontatvánnyal (Vorspont) vagy fogadott lovakkal. Ezen utósót javasolni bátorkodom a' legutolsó stationalis helytől Szákultól kezdve tenni, — mivel bejutván a' katonavidék határába, ottan vontatványt nem kapni, ha csak különös ajánlás mellett a' compagnia lovait az utazó meg nem nyerheti, — mellyekkel igen sebesen és biztosan lehet utazni: — de átalján véve Krassó vgye 'vontatványosai sebesen és biztosan viszik az utazókat. — Figyelemre méltó Lugos városán kívül egy fertály órányira vagy 5—6 ölnyi hosszúságú fél kerék formában készült függő vashid, melly a' legterhesebb kocsit elbirja, 's hazai vasból ugyan csak Krassó vármegyében készült. E' vármegyének jó utjai vannak, de a' katonavidéknek nemcsak igen jó. hanem szép utja is van; határszéleitől kezdve Mehadián keresztül Ó-Orsovaig két rendben az ut mellett vad-cseresznye, hárs, akác, jegenye, és szilva-fák vannak ültetve, mellyeknek félig ért gyümölcsseit az oláh nép kíváncsilag szedegeti össze rész szerint eledelel, rész szerint pálinka-égetésre. Ezen változó fasorok közt egészen a' határszélelig (Szerviaig) a' legjobb utakon gyönyörködve utazik mindenki, annyival is inkább, mivel az utak tekergése által hegynek völgynek egyformán ügetve, kocsik-kerék zárása nélkül, minden veszedelmen kívül, lehet kocsizni. A' vendégfogadók allványokként (statio) tiszták és szolgálatra alkalmasan vannak elrendelve 's igen olcsók. — Ut közben a' mezei munkára kimenő oláh asszonyt többnyire kék szoknyában, fekete sarlangokkal ékesítve, bal hónalá kézi rokkát szoritva, jobbjaival fonva, fején butorát, hátához pedig skatulya formában kis gyermekét övezve találni vagy magában vagy

többed magával; 's ekkor énekszó és folyvást fonó munkája mellett tér mezei munkájához. — Így látni őt falujában is járni; 's ha csak szomszédja házához megy is, rokkával és fonással foglalatoskodik. Karansebesen túl két órányival egészen a' fordó helyig a' legszebb vidékeken, völgyuszorulatokon 's többnyire Temes folyója mellett visz az ut, és a' szemnek változatos szebb és szebb látványokat szerez. *(Folytatás következik.)*

ELBESZÉLÉS.

Szökevény sorsa. *(Folytatás.)*

Képzelse most magánál a' nyájas olvasó, milly kellemetlen képek kelhetek-föl Odoardóban húga megemlézésére. Ő ugyan Camillát életének tizedik éve óta nem látta; a' leánykának anyja meghalt, 's azért Veronába küldték nevelésre; Odoardo is későbben elhagyá anyavárosát. De hogyan válhatott az önfejű, berzenkedő, szeszélyes valamiből, mellynek daczos sirásra elesempített száját, harag által eltorzított vonásait még most is mint valamelly ijesztőt látta maga előtt, egy csak szenvedhető leány is? 's ha mind ez úgy nem volna is, miért adja kezét olly egy asszonynak, kit nem az ő szive választott?

Sőt, midőn önmagának megkellett győződnie, miképpen Camilla valóban olly egy leány, kinek szerelme a' legkövetelőbb férjfit is boldogíthatná, midőn a' régi illetlenségeknek csak egy nyomát sem lelte-föl benne, midőn őt szépnak és kellemesnek találá; még is ellent nem állhatott azon idegenkedésnek, mellyet a' föltukmált menyasszony iránt érzett. Ne mondja valaki, hogy ezen dacz természetlenség; kisebb vagy nagyobb árnyékolatban az gyakrabban föltaláltatik az emberi kebelben, hogysen ember első tekintetre hinné.

Másképpen állott azonban egészen a' leánykával. Ő, kit gyermek kora társától semmi kellemetlen visszaemlékezések nem idegenítenek-el, leánydad gyönyörködéssel legszebb képet állita elő magának az ifiúról, kit jövőndő férjéül szántak neki. Így nem hibázhatá-el az ifiúnak jelessége, megjelenésekor, a' benyomást. A' férjfiak között, kiket látott, még távulról sem érhetett egy is Odoardóval föl, 's miveltsége és lelkének szép tulajdonai nevelék azt, mit külseje elkezdett. Egy értelmes nevelőné fáradozásai által azon fonák-ságokból, mellyekkel szép természetét körülburkolák, kivetkeztetve, annak segedelmével olly tökély fokára jutva, melly a' nemes szívű asszonyt teszi, képes vala Camilla Odoardónak becsét megismerni; de szerencsétlenségére; mert nem sokáig kecsegtetheté magát, 's át

kelle látnia, hogy gyengéd vonzalma nem viszonztatik. Ő sem azon személyek közé nem tartozott, kik magukat feltukmálják, sem azok közé, kik magukat feltukmálni hagyják; még is érezte, hogy Odoardo szerelme és közelsége ezután életének legnagyobb boldogsága, 's egyszersmind, hogy ő nem tartozik azon kincsek közé, melyeket könnyen el lehetne vetni; így lön, hogy egykét szelid próbát tön Odoardo szívének megnyerésére. Bármilly asszonydad volt is ezen közeledés, Odoardo azt még is illetlen tolakodásnak nézé, 's ellenére egy belső szózatnak, melly őt néha a' kellemes jó teremtés iránt több méltánylással lenni inté, erőteté magát, Camillát hamis világban látni. Magaviselete iránta gúnyos, hideg-udvarias volt; 's hogy semmi kétséget se hagyjon érzetei felől neki, a' város egyik legkaczerább dámájával ismeretséget kötött, mellynél szíve éppen nem, de bizonyára hiúsága volt játékbán. A' városnak asszonyi publicuma csak hamar nyilván kikiáltá, hogy a' dicsért Giabelli gróf a' szép Signora Antonia bilincseibe jutott, mi az öreg Giabellinak módott adott Odoardóval komolyan beszélni, neki gyengeségét szemére lobbantani, melylyel egy asszonymnak, ki korán sem tartozott a' legjobb híreik közé, hódolt, 's egyszersmind emlékezteté a' végintézet föltételére, mellynék betöltésével olly sok tetemes jószágnak jutandhat birtokába. Odoardo válasza határozott volt. Bizonyossá tette az öreg gróft, hogy csak szeretetével nem pedig birtokával boldogíthatja őt, 's kéré, hogy az utóbbival egészen tetszése szerint bánják. Ő nem vehet-el olly asszonyt, kit nem szeret, szeretni soha sem fog, 's ki általa minden esetre boldogtalan leend. Azért őt ezen házasságra semmi nemű világi viszonyok nem birandják.

Az ifiú embernek elhatározott hangjában, nyugodt lemondásában az örökségről, a' nagybátya szép kilátásait egyszerre 's reménytelenül semmivé téve lenni látá. Heves jelenetet szült ez, mellynék következménye ez volt: „ha Odoardo tizennégy napalatt jobbra nem hajlik, tehát hagyja-el a' házat, butorozzon-fel magának egy saját szállást, 's ne számoljon többé semmire, mi az öreg grófé.“ — Sokkal büszkébb, hogysem magát kétszer engedné kiutasittatni, 's még is a' nagybátya iránti kiméletből, nehogy vele végképpen meghasonljék, azt tevé-föl magában az ifiú Giabelli, hogy a' két meghatározott hetet a' házban várja-be: de ezen idő alatt minden szükséges készületet teend az elutazásra, hogy a' házat tizennégy nap lefolytával haladék nélkül elhagyhassa. Gondolhatni, mit szenvedhetett mindent ezen történetek alatt, melyeknek legkisebbike sem maradt előtte titokban, a' finom érzésű és szerető Camilla, ki ön befolyása nélkül illy kiméletlenül oda ajáltatott, 's olly kiméletlenül visszavetett. Asszonyi bel-ösztöne sugá neki, hogy ha valamelly ut volt

volna szive titkos vágyának elérhetésére, úgy bizonyára az legkevesebbé volt azon ut, mellyen nagybátyja indult; de esze átlátta, hogy mostanra minden el van veszve, és nemes lelke nem akart azon férjfiúnak, kit szeretett, kárára élni: 's ha hajlandóságát meg nem nyerhette is, iránta még is tisztelő kedves emléket akart keblében föntartani. Nagy képzelő tehetség, egy jó formán regényes kedvély tevé, hogy egy tervet, mellynek kivitelére a' nagybátya egyik nagy-lelkű órájában olly érdemetlenül elutasított hugának engedelmet adott, készítsen, melly, igaz, hogy nem a' közönségesekhez tartozott.

Odoardo születésnapja volt ama két hétnek határnapja. Ezen nap mindenkor, még az ifiúnak távollétekor is, meginnepeletett; 's Giabelli gróf ez idén már csak előrelátásból sem akart vele fölhagyni; sőt feltevé magában, hogy szeretetét unokaöccsével ez uttal még nyilvánabban 's érzékenyebb módon éreztesse, talán azon reménytől kecsegtetve, hogy az ifiút ez által daczából kivetkeztetheti. A' gondolat jó volt, de kivitele nem egészen jól számítva az illetőnek lelkezetéhez. A' helyett, hogy ohajtására czélzó legkisebb alkalmat is elkerült volna, nemcsak azt kívánta Camillától, hogy a' reggelinél jelen legyen, hanem megis hagyá neki, hogy az ajándékokat, melyeket ő maga elég bőven juttatott öccsének, Camilla még egy emlékkal szaporítsa, saját keze készítményével. Alkalmasint betöltetlenül hagyta volna ez utóbbi parancsot Camilla, ha egy emléknék készítésével már csaknem készen nincs vala. A' szerelemnek, keservnek, sovárgó örömnék leirhatlan érzelmeivel, rajongó álmodozásoknak közepette, mellyeknek illy körülményekben a' szerető aszszonyi kebel igen is könnyen átengedi magát, szőtt vala ő égszínű se-lyemből egy tárczát. Közepette szomorú cziprus hajtá-el ágait egy hamvederre, mellyen e' szó: „barátság“ aranybetűkkel vala himezve.

Midőn az innepi napon Odoardo szobáját elhagyá, 's a' kastél-nak virágokkal diszesített tornácza, a' gazdag formaruhában felállított cselédség szemeibe ötlött, midőn a' terem küszöbén nagybátyja szeretettel teljesen jött elébe, őt megölelé, 's könyek között neki sok boldog évet kívánt, annyira elfogódottnak érzé magát, hogy hevílékeny szívét most könnyű lett volna szelidebb gondolatokra birni, ha a' kisasszonnak a' nap ezen részében szokatlan itteni megjelenése által az egész dolog kiszámoltnak nem látszott volna. A' mi meleg hálás kebléből szeretettel akart kiömleni, hirtelen megakadt ezen látásra; hidegen üdvözlé Camillát, csaknem egykedvűleg fordult az asztalhoz, hova az öreg bátya mindent összehalmozott, mi egy ifiú embernek szívét és érzékeit megörvendeztetheti. Ha Odoardo észre veendette a' kisasszony félénk magatartását 's gyengéd visszavonulását, melly már maga minden feltukmálási szántsándék gyanúját el-

oszlathatta; látta volna azon benyomást, mely szép, gyengén elhalványodott arczán látható vala, midőn Odoardo a' tárczát hidegen, minden további kérdés nélkül félre tevé, 's azt közelebbi megtekintésre nem is tartá érdemesnek; látta volna, miképpen az első keserűvet egy csendes megnyugvás, önbecsének és egy szilárd elhatározásnak érzete váltotta-fel; akkor ellenséges érzeteit bizonyára egy szebb föllobbanással cseréli-ki vala. *(Folytatás köv.)*

K Ü L Ö N F É L E.

Egy ebéd Ibrahim mostaganemi bey sátorában. Abd-el-Kader ismét összeszedé magát Mascaranál történt megverettetése után — így ír egy francia tiszt az afrikai táborbul — a' bátor lovasok, kiket a' sivatag belsejéből gyűjtött össze, Oran tartományát keresztül kasul járák, 's bekeríték a' Razsgunnál táborba szorult sereget. Borgia, Ben-Jamer, Medzser, Huled-Malef 's a' t. nemzetségek újra az Emir részére állottak, kit szerencsétlensége idejében elhagytak. Ezen emberek az Oran és Flemezen közötti uton fel alá czirkáltak, 's minden embernek, kit előtaláltak, fejét vették. A' Kuluglik (afrikai Törökök) öszvesen mintegy 5—600-an Mazagran városkát elhagyák, 's a' mi ágyúink által védett Matamoreba menekedtek. Nehány nemzetség követé még ezeknek példáját, 's a' város falai előtt telepedtek-meg. Ibrahim, a' Kuluglik feje 's Clauzel general által, mostoganemi bey-nek tétetve alig érté-meg, hogy Abd-el-Kader párthiveitől, kiket Kalifat az ő hadnagya vezérlött, meg fog támadtatni, legott meghívá a' francia tiszteket egy innepre, meg akarván ellenségeinek mutatni, milly kevéssé retteg fenyegetéseiktől. A' meghíttak majus 30-kán esti 5 órakor gyűltek össze Ibrahim táborában. Az innepiség következő vala.

A' bey, mintegy 40 éves férjfiú, bosnyák születésű, nyílt szabad magatartású, 's igen tekintetes és tiszteletes test alkatú. Szakála fekete volt 's gondosan tartva, ruházata pompás; egész magatartásában valami nagyszerűség feküdt; szavának hangja igen kellemes és mosolygásában valami különös kedveltető. Sátora küszöbénél fogadott-el minket, tolmácsai által megidvezlett, 's gyönyörű szőnyegeire leültetett. Ezen magos, tágas, belül veres vászonnal bélelt sátorban 50 ember kényelmesen járhatott fel alá. Két oldalról fegyverállásokon néhány tucsat damaski, alban puskák csügtek arannyal és ezüsttel csinosan kirakva. A' fenékszínen egy diván állott drága szövetekkel és aranyhimvarratos vánkusokkal beterítve; e' felett függtek a' Bey pompás fegyverei; mögötte egy kis ajtócska a' Beynek hálószobájába vezetett.

Legott megérkezésünk után a' rabszolgák ürmössel szolgáltak, 's a' Bey megaranyozott ezüst pornótszelenczéjét sorra adá egy egy szippantkára vendégeinek. Nem sokára jelt ada az ehédhez ülésre. Az asztalon kés, villa 's minden egyéb ezsköz meg vala, hol eddig csak kukorodva ettek az emberek. Ez Ibrahimtól finom galanteria volt, ki minket egészen europaiag kívánt megvendégelni. Mi alatt az első étel-fogás felhordatott, mely számos kis, igen fűszerzett étkekből állott, a' sátor nyílásába karókkal fegyverkezett két Csiauz (érdemviselők, kik fő szakácsok 's egyszersmind hóhérok) állott. Ezen karók óriási villát képeztek, 's rajtok két sült bárányt leheté látni. Mint két ór, kik a' parancsnoki szóra várnak, állottak a' második ételfogásig itt; ekkor az egyik bárányt felbonczoltatott, a' másik pedig a' török és arab tiszteknek ada-

tott, kik tisztelkedve meghajtván magukat a³ Bey előtt a³ sáturnak másik részében foglaltak helyet, hogy így egy afrikai étkezést is láthatnánk. Tizen levén számra, körbe ültek egy nagy pléh tál körül, éles körmeiket a³ rozsul sült húsba vágván, darabokat tördelének, 's a³ bordákat és hátgerinczet kezeikkel tördelék szét. A³ porczogók és izmok szintugy ropogtak fogaik alatt. Szemeiket az óriás portióra szegezve, melyet kezökben tartának, a³ csontokat telhetlen mohósággal koppaszták-le. Tíz percz alatt a³ pecsenyének hült helye volt, 's miután mindannyin megmosdottak egy korsóból, mely kézre adaték, fölkeltek, 's meghajtván magukat a³ Bey előtt, kimentek.

Mi e³ közben a³ harmadik ételfogásig jutottunk; a³ szolgálk száma meghaladá a³ vendégekeit. A³ tálak, csak akkorák, mint egy findsának alja, sebesen következtek egymásra, olly étkekkel megrakva, melyeket a³ mi szakácsmesterségünk nem ismer; így p. o. voltak czitromok és narancsok szeletekre vágva, melyek olaj-mártásban uszáltak; azután megpörkölt és megtört mandolák és piskóták fekete borssal és gyömbérrel savanyús tevé-tejben, zöld borsó, cuscus, és végre aludt tej, czukor helyett megtört fahéjjal behintve.

Végre Ibrahim nagy örömeinkre fölkel az asztaltól, 's mi követtük példáját. A³ megmaradt étkek a³ sátor előtt összegyűlt Beduinoknak adattak, kik nagy mohósággal estek neki, egymás szájából a³ falatokat ütessel körmöléssel kapdosák-ki, 's még e³ mellett a³ Csiauzoktól néha-néha jó ütlegeket nyertek, hogy a³ rend helyre-álltassék. Ezen kis intermezzo után a³ sátor két oldalán leilni kérettettünk; a³ fenékszinben divánján a³ Bey ült keresztbe vetett lábokkal, szép fejét kasmirschawllal ékesített turbánnal körítve, mögötte felfüggesztett fegyverei ragyogának, 's jobbra és balra hat kapitán állott a³ frígyes nemzetségekből. A³ sátor közepe szabadon maradt. A³ sátor előtt pedig még a³ Beduinok veszekedének.

Mi tele várakozással tekinténk egymásra; midőn egyszerre több puska-lövésből álló üdvözlét hallatszék, 's hat török hangász lépett elő hosszú nyakú lantokkal kezeikben. Miután az ajtónál sarukat letették, egyik a³ másik után innepélyesen lépett előre a³ Beyhez kezesókolásra. Midőn ezen mulhatlan czerimóniának vége lett, a³ sátor közepére állottak, 's hosszú, igen egy hangú éneket kezdenék lant-kisérettel. Tolmácsunk által értettük-meg, hogy urok erényeit éneklek-meg, 's a³ francia bajnokok vitézségét és nagylelkűségét. Már lelkünkben meguntuk e³ hosszú, unalmas szentiványiádat, midőn hét beduin troubadour lépett-be. Hat közülök spanyol mandolinna jött, a³ hetedik egy brácsát tarta kezében. Ezek is ismétlék előzőjek czerimóniáját, 's mialatt hangszereiket összehangiták, a³ pornót - szelencze ismét sorra járt. A³ hangásokat mély csenddel hallgatá mindenki; a³ vonó irgalmatlanul körmölte a³ nyifogó brácsát; a³ mandolinok nyögtek, 's a³ sivatag fiai durva panaszos hangon éneklék Scheik Mezari dicséretét eleinte Abd-el-Kader leghatalmasb oszlopát, de most, miután neki francia ország nagy lelkűleg 6000 franknyi nyugpénzt fizet, barátunkat. A³ három óranegyed alatt, míg e³ panaszos dal tartott, göresös ásitással kelle küzdenünk; sokan közülünk csak bajjal tarthaták nyitva szemeiket, 's csak a³ pornót vala képes elüzni az álmot. Végre a³ hangások eltávoztak, 's már szabadulást reméltünk, midőn rettegésünkre meg kelle értenünk, hogy még a³ tábori hangászatot nem hallottuk, mely a³ sivatag fijait viadalra ébreszti, a³ lovakat nyihogásra fakasztja, 's a³ győzedelmet szüli. A³ Bey ezt, mint tolmácsunk mondá, legutójjára hagyá, hogy annál nagyobb örömet tegyen vele. Híjába mentegőztünk; a³ Bey már föltette magában, hogy ez innepi napot méltó pompával

akarja befejezni. Csak hamar tizenkét virtuos jelent-meg a' sátor ajtajánál; nehánya sipokkal, nehánya tamburinokkal 's még más eszközökkel. A' Bey jeladására olly symphonia játszatott, mellynél füleink elkábultak; a' Beduinok kiabálni, a' tevék nyögni, a' megijedt ebek ordítani kezének, 's még a' kánya is messzerűl beléharsogtak a' pokoli hangversenybe. Végre a' Bey fejét megrázá, 's halálcsend követé a' rettentő lármát.

Ejféli vala; mi bucsút vettünk a' Beytől, ki titkon büszke lehetett magában, hogy előttünk ennyi fényt és pompát fejthetett-ki; de mi rettenetes földugulással jöttünk Mostaganemba vissza erősen eltökélve, hogy mindannyi betegnek jelenteti magát, mihelyt a' derék Ibrahimnak még egyszer eszébe jutandna, minket ebédre meghívni.

Furcsa kalitkama dár. Midőn a' napokban Liverpoolban egy állítólag kétszersülttel megtöltött láda „Splendid“ nevű amerikai hajó fedelére vitetnék, melly utasokat szállított-át New-Yorkba, a' kötelek megereszkedtek, 's a' ládának egyik deszkája felpattanván a' vízbe esett. A' hajós legények utána kaptak, 's ime egy ember gördül-ki belőle, ki kézzel lábbal evezgölt. Vallomás szerint már egy pár nap óta volt a' ládában, 's egy sovereignt fizetett, hogy hajóba lopattassék, 's így ingyen átszállíttathassék.

EM L É K M O N D Á S.

H Ű b a r á t.

Ki is hagyhatná-el igaz 's hiv barátját,
Kit ugy kell becsülni, mint kincsét sajátját;
Mert az igaz barát szomorúságomban
Vigasztal, gyámolít nyomorúságomban;
Veszedelmek között tőlem ő el nem vál,
Ellenségeimmel is bátran szembeszáll.
Fene vad az, a' ki barátját elhagyja,
Áldását is az ég illyenre nem adja.

GR. GVADÁNYI J. után K. H. K. J.

A' szerelem nem ismeri magát, míg akadály nincs követett útjában; de csak egy kövecset vessetek útjába, melly őt akadályozza, felsejken és kitanulja tulajdon állatját.

L. A F O N T A I N E.

Gnomák. Az igaz szívűnek könyörületessége is jótékonyság.

Nem mindent hagy helyben az ember, mit csudál.

Léleknagyság szíveket köt-le a' nyomorúságban.

KOTZEBUE után S. Karolina.

Visszásrejtvény.

Két közép betűmet veszik egyhangúnak,
'S így minden végemről egykép kimondhatnak.
Nevezek helységet Pest 's Fejér megyében,
Sőt máshol is hazánk egyéb vidékében.
Két első, ész által, sok szép 's jóhoz juta,
Mit bölcs gazdálkodás haszonnal alkota.

C S E R M Á R J Á N O S.

Előbbi rejtvény: Borotva.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacson alul a' Duna partján, 114. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.